

Mál nr. 253/2020

**M og
V v/ slysatryggingar launþega.**

Ágreiningur um orsakatengsl og hvort tilkynning um tjón hafi borist vátryggingafélagi of seint.**Gögn.**

Málskot, móttekið 22.7.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 12.10.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 7. nóvember 2017 kveðst M hafa orðið fyrir meiðslum í vinnu sinni er hann fékk yfir sig stæðu af húsgögnum sem féll af vörubretti. Leitaði hann til heimilislæknis á heilsugæslustöð 12. júlí 2018 vegna eins mánaðar sögu um verk í vinstri öxl og niður allan vinstri útlím og út í þumal og vísifingur. Eftir skoðun hjá læknum og að fenginni myndgreiningarrannsókn var M vísað til A, nánar tilgreinds bæklunarskurðlæknis, og kom M til skoðunar hjá honum 7. september 2018. Í læknisvottorði A, dags. 25. júní 2019, kemur fram að þá hafi M lýst slysinu 7. nóvember 2017 og hafi hann haft slæman verk í vinstra hné eftir það sem þó hafi skánað. Hann hafi einnig leitað til tilvísandi heimilislæknis vegna einkenna í vinstri öxl sem hann kveðst rekja til slyssins. Þá kemur fram í vottorðinu að segulómskoðun af vinstri öxl hafi sýnt tilfærða sin langhöfða upparmstvíhöfða, en með aðgerð 26. september 2018 hafi verið létt á axlarklemmu og skafið úr axlarhyrnulið. Þá hafi segulómskoðun af vinstra hné sýnt litla skemmd í innri liðmána og bólgubreytingar í sköflungslæga hliðarbandi. Kveður læknirinn að í ljósi þess að ekki séu fyrirbyggjandi upplýsingar um annað en að engin fyrri saga sé um verkjavandamál í vinstra hné og vinstri öxl M megi að meiri líkum en minni telja að verkjavandamál þau er upp komu fljótlega eftir slysið megi rekja til þess. Þá verði að leggja í hendur matsmanna að taka afstöðu til þess hvers vegna svo langur tími leið frá slysinu þar til hann leitaði sér hjálpar.

M tilkynnti um slysið til V 23. apríl 2019 og var móttaka tilkynningarinnar staðfest 24. sama mánaðar, en M krefst bóta úr slysatryggingu launþega sem vinnuveitandi hans hafði í gildi hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu annars vegar á þeirri forsendu að M hafi glatað rétti til bóta sökum þess að ósannað sé að umrædd meiðsl hafi hlotist í slysinu og hins vegar að hann hafi glatað rétti til bóta samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga þar sem hann hafi tilkynnt tjónið til V þegar meira en eitt ár var liðið frá því hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á.

Álit.

M leitaði lækni vegna einkenna sem hann rekur til slyssins ekki fyrr en 12. júní 2018 eða rúmum átta mánuðum eftir að það gerðist. Við þá komu er þess getið í sjúkraskrá að hann hafi haft einkenni frá vinstri öxl í einn mánuð. Ekki er að sjá að hann hafi þá kvartað vegna einkenna í vinstra hné né heldur að hann hafi orðið fyrir meiðslum við atvikið 7. nóvember 2017. Engin skoðunar- eða matsgerð hæfs og óvilhalls aðila liggur fyrir í málinu varðandi meiðsl sem M kann að hafa hlotið við það atvik. Samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum verður ekki talið að nægilega hafi verið sýnt fram á að umrædd einkenni í vinstri öxl og vinstra hné megi rekja til atviksins 7. nóvember 2017. Þegar af þeirri ástæðu á hann ekki rétt á bótum úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 29. október 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.